

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL- 04/Wu/2017

ORZECZENIE

z dnia 2017r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący:
Członkowie:
.....

Protokolant:

w obecności Zastępcy Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej lek.
.....

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2017r.
sprawy lek., syna i, numer prawa
wykonywania zawodu, urodzonego w dniu w
....., zam. w ul.

obwinionego o to, że jako lekarz specjalista chirurg pełniący 2014r.
dyżur w w, ul, podczas udzielania
pomocy chorej, skarżącej się na ból okolicy nadgarstka lewego po
upadku na wyprostowaną kończynę górną lewą, wykazał brak staranności poprzez
zaniechanie wykonania badania radiologicznego, co skutkowało brakiem rozpoznania
złamania przynasady dalszej lewej kości promieniowej i w konsekwencji opóźnienie
rozpoczęcia właściwego leczenia.

czym naruszył art. 53 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r.
(Dz.U.2016.522) w związku z art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty
(Dz.U.2015 poz. 464) oraz art. 8 Kodeksu Etyki.

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr
219, poz. 1708):

- I. Uznał lekarza winnym czynu zarzucanego mu we wniosku o
ukaranie, czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art. 53 ustawy o izbach
lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r. (Dz.U.2016.522) w związku z art. 4
ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz.U.2015 poz. 464) oraz
art. 8 Kodeksu Etyki.

II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r. wymierzył Obwinionemu lek. karę upomnienia.

III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Obwinionego lekarza

.....
.....
.....

UZASADNIENIE

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku /zwany w dalszej części uzasadnienia Rzecznikiem/ w związku ze skargą /zwaną w dalszej części uzasadnienia Pokrzywdzoną/ złożoną w dniu14r. wszczął postępowanie wyjaśniające. Skarżąca wskazała doznała urazu nadgarstka lewego w wyniku upadku. Po pomoc zgłosiła się w dniu14r. do w w dniu doznania urazu, gdzie zaopatrywał ją lek. chirurg Lekarz ten, zdaniem Skarżącej, nie postąpił właściwie, ponieważ nie skierował jej na wykonanie zdjęcia rentgenowskiego i nie rozpoznał złamania kości promieniowej, w wyniku czego właściwe rozpoznanie i leczenie nie zostało wdrożone w dniu upadku.

dowód: *postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, skarga*

W dniu15r. Naczelny Sąd Lekarski na wniosek Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku przedłużył postępowanie wyjaśniające w sprawie do dnia 2015r.

dowód: *postanowienie NSL o przedłużeniu terminu postępowania wyjaśniającego*

Rzecznik w dniu14r. postanowił postawić lekarzowi /zwanemu w dalszej części uzasadnienia Obwinionym/ zarzut, że jako specjalista chirurgii pełniąc dyżur w w wykazał brak staranności poprzez zaniechanie wykonania zdjęcia radiologicznego, co skutkowało brakiem rozpoznania złamania przynasady dalszej lewej kości promieniowej i w konsekwencji opóźnienie rozpoczęcia właściwego leczenia.

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów*

Rzecznik w dniu16r. skierował wniosek o ukaranie Obwinionego lekarza do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku.

dowód: wniosek o ukaranie

Okręgowy Sąd Lekarski ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzona - doznała urazu lewego nadgarstka w wyniku upadku w dniu14 Tego samego dnia zgłosiła się do w, gdzie Obwinionemu lek. opisała zdarzenie i który po jej zbadaniu odnotował w karcie historii zdrowia i choroby: uraz nadgarstka lewego, fizykalnie bez zmian. Obwiniony lekarz zalecił pacjentce okłady z Altacetu

dowód: dokumentacja medyczna z dnia14 karta,
zeznania pokrzywdzonej

Pokrzywdzona z powodu utrzymujących się dolegliwości nadgarstka w dniu następnym udała się do w, gdzie stwierdzono w badaniu fizykalnym niewielki obrzęk, tkliwość i ból przy poruszaniu oraz tkliwość w odcinku lędźwiowo-krzyżowym kręgosłupa.

dowód: karta pobytu pokrzywdzonej w w

Na ww. Oddziale wykonano zdjęcie rentgenowskie nadgarstka lewego, które wykazało złamanie kości promieniowej w miejscu typowym z niewielkim przemieszczeniem odłamu dystalnego oraz na RTG kręgosłupa, 2 płaszczyzny, brak zmian pourazowych. Zastosowane zostało leczenie polegające na unieruchomieniu w longecie ramiennej oraz zalecenia zgodnie z kartą. Brak było wskazań do dalszej hospitalizacji.

dowód: dokumentacja medyczna pokrzywdzonej z w

W toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik przeprowadził dowód z opinii biegłego dr n. med. W opinii biegły wskazał, że brzegi szczeliny są ostre i nie wykazują śladu naprawczego odczynu okostnowego, zaś na zdjęciu w projekcji AP szczelina złamania jest słabo widoczna i dyskretna. W

ocenie biegłego obraz radiologiczny zdjęć wykonanych w obu projekcjach wskazuje, że złamanie jest „świeże” i nastąpiło w krótkim czasie po urazie.

dowód: *opinia biegłego dr n. med.*

Okręgowy Sąd Lekarski zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Lekarski na podstawie zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego, ujawnionego na rozprawie uznał lekarza za winnego stawianego mu wniosku o zarzutu.

Zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający do wydania orzeczenia pomimo niestawiennictwa na rozprawie głównej Pokrzywdzonej i Obwinionego lekarza

W zakresie ustaleń faktycznych za wiarygodne w całości uznał zeznania Pokrzywdzonej złożone w toku postępowania wyjaśniającego. Jej zeznania są spójne tworząc spójny obraz wydarzeń.

Wskazać trzeba, że prawdziwość i kompletność powyższej dokumentacji medycznej dot. Pokrzywdzonej nie budziła przy tym żadnej wątpliwości co do jej wiarygodności, nadto żadna ze stron w toku postępowania jej nie kwestionowała, dlatego też należało dać jej wiarę w całości.

Z uwagi na fakt, że zachodziła potrzeba stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy celowe było sporządzenie opinii przez biegłego lekarza dr n. med. Sąd w pełni dał wiarę opinii, gdyż została sporządzona przez osobę posiadającą niekwestionowaną wiedzę teoretyczną i praktyczne doświadczenie, nadto udziela wyczerpujących i logicznych odpowiedzi na istotne okoliczności stanowiące przedmiot orzekania Sądu. Z tych względów należało dać jej wiarę w całości.

Jednocześnie Sąd odmówił wiary pisemnym wyjaśnieniom złożonym w toku sprawy przez Obwinionego. Wyjaśnienia te pozostają bowiem w nie dającej się pogodzić sprzeczności z zeznaniami ww. Pokrzywdzonej, zapisami dokumentacji medycznej oraz opinią biegłego. Sąd dał mu wiarę jedynie w części niespornej, tj. samego faktu wizyty Pokrzywdzonej. Dodać należy, że Obwiniony lekarz nie zaoferował na poparcie swych twierdzeń istotnych dowodów przeciwnych, nie zwracał się do Sądu bądź Rzecznika o

przeprowadzenie jakichkolwiek czynności. W ten sposób sam pozbawił się możliwości podważenia zarzutów wobec niego skierowanych.

W ocenie Sądu sprawstwo i wina Obwinionego jest bezsporna i wprost wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego. Postępowanie Obwinionego stoi w sprzeczności z zakresem pomocy udzielonej pokrzywdzonej w dniu następnym na Oddziale Ratunkowym, gdzie rozpoznano złamanie kości promieniowej i zastosowano właściwe unieruchomienie. Obwiniony mógł i powinien był wykonać badanie radiologiczne, ale go zaniechał, uznając uraz za nieistotny, czym opóźnił właściwe rozpoznanie i leczenie.

Należało uznać, że Obwiniony w czasie swego karygodnego czynu nie dał posłuchu zasadom etyki, szczegółowo opisanym w Kodeksie Etyki Lekarskiej. W ocenie Sądu nie zaszły żadne wyjątkowe okoliczności, które zwolniłyby od tego lekarza, można było od niego wymagać podporządkowania się im w całości. W szczególności wskazać należy w tym miejscu, że norma zawarta w art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej, jednoznacznie nakazuje lekarzowi, że powinien przeprowadzać wszelkie postępowanie diagnostyczne, lecznicze i zapobiegawcze z należytą starannością, poświęcając im niezbędny czas. Lekarz ma obowiązek wykonywać zawód z należytą starannością nie tylko na podstawie wyżej przywołanej normy KEL, ale również na taki obowiązek wprost wskazuje art. 4 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry. Obwiniony z pewnością wiedział, że jego zaniechanie stanowiące przedmiot sprawy musi zostać ocenione jako naganne wymiarze karygodne.

W ocenie Sądu czyn Obwinionego lekarza stanowi przewinienie zawodowe w rozumieniu art. 53 ustawy o izbach lekarskich, gdyż naruszone została norma art. 4 ustawy z dnia 05.12.1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

Sąd wymierzył Obwinionemu karę upomnienia w nadziei, że wywrze ona właściwy skutek wychowawczy. Sąd wymierzając taką karę uznał, że będzie ona adekwatna do stopnia winy i naruszenia zasad etyki lekarskiej. Sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą dotychczasową niekaralność Obwinionego lekarza. Zdaniem Sądu wpływ na wymiar kary miało także i to, że wymienione zaniechanie Obwinionego nie miało ostatecznie wpływu na późniejszy stan zdrowia Pokrzywdzonej i wynik leczenia, jednak wynika ono z braku staranności i dociekliwości wymaganej przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych. Biorąc powyższe pod rozwagę, zdaniem Sądu można w sposób uzasadniony

przypuszczać, że na skutek tak wymierzonej kary Obwiniony lekarz dołoży większej staranności i sumienności w wykonywaniu zawodu lekarza.

Odnosnie kosztów postępowania wskazać należy, że w razie wydania skazującego orzeczenia, Sąd Lekarski obciąża ukaranego lekarza kosztami postępowania i takiej też treści orzeczenie wydał Sąd.

Członkowie

Przewodniczący

.....

.....

.....